

KONCERT NA DWA FORTEPIANY

CONCERTO
FOR TWO PIANOS

2024/2025

25/26.10

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

25.10.2024

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / [subscription](#) B1, Z1

26.10.2024

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa /
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall
abonament / [subscription](#) B2, Z2

Koncert symfoniczny / [Symphonic Concert](#)

KÖNIG JUSSEN JUSSEN

Wykonawcy

Performers

Orkiestra Filharmonii Narodowej /

Warsaw Philharmonic Orchestra

Christoph König – dyrygent / conductor

Lucas Jussen – fortepian / piano

Arthur Jussen – fortepian / piano

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.

Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.

Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.

The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.

It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience

is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

Koncert na dwa fortepiany i orkiestrę As-dur /

Concerto for Two Pianos and Orchestra in A flat major [41']
(1824)

Allegro vivace

Andante

Allegro vivace

••• Przerwa (ok. 20 minut) / *Intermission* (ca 20 min.)

Richard Strauss (1864–1949)

Suita symfoniczna z opery *Elektra* /

Symphonic Suite from the opera Elektra [33']

(oprac. / arr. Manfred Honeck, Tomáš Ille)

(1908/2016)

ostatnie wykonania / **previously performed**

oba utwory / *both pieces* • **po raz pierwszy / for the first time**

Omówienie programu

Kamila Stępień-Kutera

Mendelssohn-Bartholdy

Feliksa Mendelssohna najlepiej kojarzymy z portretów z lat czterdziestych XIX wieku – pogodny, nieznacznie już łysiejący trzydziestoparolatek, szczęśliwy mąż i ojciec, odnoszący sukcesy autor symfonii, uwertur, koncertów, muzyki kameralnej, fortepianowej, pieśni, dyrygent, wirtuoz, animator życia muzycznego, patrzy na nas wprost, jak na portretach Auguste’a Lemoine’a czy Edouarda Magnusa, lub romantycznie upozowany kieruje wzrok gdzieś ku górze, twarz uchwycona *en trois quarts*, jak na wizerunkach pędzla Wilhelma Hensla. Rzadziej widuje się przedstawienia kompozytora z dzieciństwa i czasu dojrzewania – a jest ich kilka, głównie rysunki Hensla (który już w 1821 roku zaczął zabiegać o względy ledwo wówczas szesnastoletniej Fanny Mendelssohn, siostry Feliksa; para, przez długi czas walcząc o uznanie swojego uczucia niczym Clara i Robert Schumannowie, pobrała się ostatecznie w 1829 roku). Na tych wizerunkach widzimy ponad wiek dojrzałego, dziewczęco subtelnego chłopca, pociągła twarz jest poważna, długie, lekko wijące się włosy opadają aż na ramiona; spogląda nam w oczy lub gra na fortepianie.

Z pozoru dziecinny i delikatny, Felix w tamtym czasie był już zyskującym uznanie wirtuozem i przyciągającym uwagę coraz szerszych kręgów autorem. W samym tylko 1821 roku ukończył trzy singspiele (już pierwszy z nich został wystawiony publicznie, z pełną obsadą i orkiestrą!), kilka utworów chóralnych o charakterze sakralnym, w tym opracowanie *Psalmu XIX* dla berlińskiej Singakademie, sześć symfonii na smyczki, *Sonatę fortepianową g-moll* i liczne fugi na kwartet smyczkowy. Następne trzy lata przynoszą między innymi kolejny singspiel, symfonię na 13 smyczków oraz aż pięć koncertów: po jednym na fortepian solo i skrzypce solo oraz trzy podwójne: na fortepian ze skrzypcami i na dwa fortepiany.

W tamtym czasie gatunek koncertu fortepianowego był w zasadzie całkowicie zawłaszczony przez twórców nurtu *brillant*. Najznacniejszą postacią spośród

nich, podziwianym wzorem dla właśnie wkraczającego w życie artystyczne pokolenia romantyków był Johann Nepomuk Hummel (zapatrzony był w niego także Fryderyk Chopin, czemu dał po trosze wyraz we własnych, kilka lat późniejszych koncertach fortepianowych; pod jego palcami i piórem jednak styl *brillant* został nieskończenie wysublimowany i zindywidualizowany). Po hummlowsku brzmi pierwszy, nieopusowany *Koncert fortepianowy a-moll* Mendelssohna z 1821 roku; ale już koncerty na dwa fortepiany (z lat 1823 i 1824) są – zdaniem R. Larry’ego Todda, znawcy Mendelssohnowskiego dorobku – „znacznie bardziej ambitne”.

Koncert na dwa fortepiany As-dur skupiony jest wyraźnie na wirtuozerii – w zasadzie brak w nim, tak widocznych w innych kompozycjach Feliksa z tego okresu, oznak głębokiego zainteresowania polifonią Jana Sebastiana Bacha. Todd natomiast podkreśla, że ewidentnie piętno na formie dzieła odcisnęła fascynacja młodzieńczego twórcy Ludwigiem van Beethovenem. Już choćby rozmiary *Koncertu* są isticie beethovenowskie (z bardzo rozbudowaną pierwszą częścią, liczącą okoo 600 taktów), podobnie układ tonalny ogniwi, jednoznacznie odnoszący się do *Koncertu „Cesarskiego”* geniusza z Bonn. W pierwszej części kompozycji Mendelssohna uporczywie powraca słynny motyw otwierający Beethovenowską *V Symfonię*.

Równie wiele *Koncert As-dur* zdaje się zawdzięczać Johnowi Fieldowi – prekursorowi fortepianowej twórczości nokturnowej: począwszy od nietypowej dla tamtego okresu tonacji głównej, poprzez dominującą w utworze Mendelssohna subtelność, po szczególnie liryzm w części drugiej, „charakteryzującej się – jak zauważa Todd – rzadkimi zmianami harmonii i rozplywającymi się arpeggiami”. Inni krytycy, jak Julian Haylock czy Keith Anderson, dosłuchują się tutaj tonów mozartowskich (zwłaszcza z *Koncertu A-dur* KV 414) lub weberowskich – lecz niewątpliwie pozostaje to, że utwór jest nade wszystko i na wskroś mendelssohnowski, wiośniany, przejrzysty, srebrzysty, kryształowy – stylistycznie dojrzały i niebudzący wątpliwości, że wyszedł spod ręki twórcy uwertury do *Snu nocy letniej*. Obydwa dzieła zostały zresztą prawykonane razem, w Szczecinie, 27 lutego 1827 roku, po czym *Koncert* zaginął na wiele dziesięcioleci – aż do roku 1950, kiedy odnaleziono rękopis utworu w Bibliotece Państwowej w Berlinie.

Strauss

Jak zauważa David Murray, Richard Strauss rozpoczął symboliczną drogę do zmierzenia się z historią Elektry, nieszczęsnej księżniczki z przeklętego rodu Atrydów, już około 1881 roku, kiedy to, jako siedemnastoletni twórca, napisał chór do tragedii Sofoklesa na głosy męskie i orkiestrę. Jednak na pomysł przeniesienia na grunt opery krwawej opowieści o klątwie ciężącej nad Atrydami wpadł zapewne dopiero w listopadzie 1905 roku, gdy w Deutsches Theater w Berlinie obejrzał *Elektrę* Hugona von Hofmannsthal w reżyserii Maxa Reinhardta. Młodszy o dekadę od Straussa von Hofmannsthal był wówczas, jak twierdzą niektóre źródła, zafascynowany teoriami Sigmunda Freuda (w 1895 roku ukazało się *Studium hysterii* tegoż) i w tym duchu zinterpretował starożytną tragedię, czyniąc z niej studium obsesji i zemsty, przenosząc cały ciężar akcji na Elektrę i odbierając – inaczej niż Sofokles – jakiegokolwiek ludzkie cechy Klytemnestrze. Mykeńska królowna jest niczym w amoku; nic i nikt nie odwraca jej uwagi od nieuchronnej zemsty na matce, od odwetu za śmierć ojca.

W modernistycznym Berlinie sztuka wzbudziła spory ferment. Jak pisze Piotr Kamiński, „zarzucono poecie strywializowanie oryginału, sprowadzenie go do rangi pospolitego dramatu mieszczańskiego, czy wręcz Grand Guignola” (czyli dziś już nieistniejącego teatru, znajdującego się niegdyś w okolicy placu Pigalle w Paryżu; specjalizował się on w pokazach naturalistycznych do granic wytrzymałości horrorów). Richard Strauss jednak od razu zainteresował się utworem wiedeńskiego poety. Ponieważ pracował w tamtym czasie nad *Salome* według Oscara Wilde’a (dzieło to miało stać się jego pierwszym wielkim sukcesem operowym), z propozycją współpracy zwrócił się do von Hofmannsthal dopiero w 1908 roku. Ten, z zapałem przystąpiwszy do koniecznych skrótów i dopisywania scen dyktowanych mu przez kompozytora, wkrótce okazał się, jak obwieścił Strauss, „urodzonym librecistą”. Ich kooperacja przy tej i kolejnych pięciu operach przeszła do historii jako partnerstwo idealne, porównywalne bodaj tylko z tym, jakie wcześniej nawiązali Lorenzo da Ponte i Wolfgang Amadeus Mozart oraz Giuseppe Verdi i Arrigo Boito.

Strauss pracował nad *Elektrą* nie bez pewnych wątpliwości. Obawiał się (w zasadzie słusznie) o nadmierne podobieństwo pomiędzy nowym dziełem a wystawioną zaledwie dwa lata wcześniej *Salome*. W istocie, nietrudno dostrzec pokrewieństwa: w obu dramatach dominującą postacią jest kobieta opętana obsesją, w obu kulminację stanowi szaleńczy taniec głównej bohaterki, wreszcie obie opery epatują

makabrą i są całkowicie zanurzone w nihilistycznej dekadencji. Niezawodny Strauss unika jednak pułapki powielenia schematu. I czyni to, jak pisze Murray, tak przekonująco, że oba dzieła nie wydają się wariacjami na temat jednej formy, ale bezkompromisowo zindywidualizowanymi opowieściami, które łączą jedynie nieliczne, mgliste asocjacje.

Tym, co bez wątpienia wyróżnia *Elektrę* na tle wszystkich innych oper Straussa, jest potężna orkiestra: w zespole ma grać między innymi osiem klarnetów, osiem waltorni, cztery tuby wagnerowskie, a także potrójna obsada skrzypiec i altówek – łącznie ponad 110 instrumentalistów. Symfoniczne walory dzieła sprawiają, że idealnie nadaje się ono do skomponowania z jego wątków suity orkiestrowej, i – jak słusznie zauważył jeden z recenzentów na łamach „The Gramophone” – zaskakujące jest to, że przez ponad sto lat od jego premiery nikt nie pokusił się o taką aranżację. Aż do 2016 roku, kiedy suitę z *Elektry* przygotowali wspólnie Manfred Honeck i Tomáš Ille. W ponadpółgodzinnej kompozycji autorzy łączą motywy Agamemnona i Klytemnestry, temat oznaczający zemstę Elektry i scenę morderstwa dokonanego przez Orestesa. Wydobywają w ten sposób całą żarliwość i brutalność Straussovskiej partytury i splatają ją z liryzmem, którego przecież w operze także nie brakuje. Suita utkana jest bezszwowo, z wielką maestrią i znajomością orkiestrowej materii. Strauss mógłby być zadowolony.

źródło / source: Wikimedia commons

Frederic Leighton, *Elektra przy grobie Agamemnona* / *Elektra at the Tomb of Agamemnon*, 1869

Short programme note

Kamila Stępień-Kutera

As a ‘child prodigy’, by the age of 15 Felix Mendelssohn was already an experienced composer of several singspiels, string symphonies, chamber music, choral music and works for solo instrument with orchestra (he wrote his first piano concerto, in the key of A minor, aged 12!). In 1824, the young composer wrote the Concerto for Two Pianos in A flat major – presumably with a view to performing it with his equally musically gifted sister Fanny. First presented in private (possibly in front of Ignaz Moscheles, who was soon to become Mendelssohn’s mentor and, eventually, friend), it was performed for the first time in Stettin (Szczecin) in February 1827, the same day as the famous overture to *A Midsummer Night’s Dream*. Of the apparent inspirations in the Concerto, the Beethovenian ones are particularly interesting, led by the use of the ‘fate motif’ from Beethoven’s Fifth Symphony in the *Allegro vivace – Poco più allegro* movement. Lost for more than a century, the Concerto did not return to the repertoire until the mid-twentieth century, displaying the young artist’s great artistic maturity.

Richard Strauss’s expressionist opera *Elektra* was premiered at the Dresden Semperoper in 1909 and marked the beginning of the composer’s long collaboration with the poet and librettist Hugo von Hofmannsthal. Shown to the public shortly after the scandalous *Salome*, *Elektra* shocked audiences with its bloody brutality and avant-garde musical gestures; those same qualities are why the opera has remained in the repertoire to this day. Strauss scored the work for a large orchestra, outnumbering the orchestral ensembles of all his other operas. The symphonic character of *Elektra*, as well as its motivic expressiveness, make this ideal material for an orchestral suite. And that is exactly how the work’s potential was exploited by Manfred Honeck and Tomáš Ille, who arranged the emotionally evocative motifs from Strauss’s masterpiece into a coherent, artfully crafted composition in 2016.

Christoph König

Pierwszy Dyrygent Gościnny / **Principal Guest Conductor**

Słynący z przejrzystości, elegancji i precyzji swoich interpretacji, jest rozchwytywanym na całym świecie dyrygentem gościnnym. W sezonie 2023/2024 rozpoczął kadencję głównego dyrygenta Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española (RTVE) w Madrycie, od 2010 roku jest dyrektorem artystycznym Solistes Européens Luxembourg. Wraz z rozpoczęciem sezonu 2024/2025 objął funkcję Pierwszego Dyrygenta Gościnnego Filharmonii Narodowej na trzy kolejne sezony.

Wśród minionych wydarzeń i najbliższych zobowiązań artysty należy wymienić występy z City of Birmingham Symphony Orchestra, Staatskapelle Dresden, Orchestre de Paris, Netherlands Philharmonic Orchestra, Wiener Concert-Verein, Bournemouth Symphony Orchestra, Danish National Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, BBC National Orchestra of Wales, Mozarteumorchester Salzburg, Beethoven Orchester Bonn, Dresdner Philharmonie, Stuttgarter Philharmoniker, New Zealand Symphony Orchestra i BBC Scottish Symphony Orchestra. W Ameryce Północnej występował z takimi orkiestrami, jak Los Angeles Philharmonic, Pittsburgh Symphony Orchestra, Indianapolis Symphony Orchestra, New

Jersey Symphony, Houston Symphony, Oregon Symphony, Rochester Philharmonic Orchestra i Toronto Symphony Orchestra. Dyrygował także spektaklami w czołowych teatrach operowych świata: Opernhaus Zürich, Deutsche Oper Berlin, Theater Bonn, Semperoper Dresden, Staatsoper Stuttgart i Teatro Real w Madrycie.

W latach 2009–2014 Christoph König był głównym dyrygentem Orquesta Sinfónica de Porto Casa da Música, z którą odbył wiele tournée po Europie i Brazylii. Od 2003 do 2006 roku sprawował funkcję głównego dyrygenta Malmö Symphony Orchestra oraz pierwszego dyrygenta gościnnego Orquesta Filarmónica de Gran Canaria.

W jego dyskografii na szczególną uwagę zasługuje nagranie kompletu symfonii Ludwiga van Beethovena z Solistes Européens Luxembourg (2020) dla brytyjskiej wytwórni Rubicon, a także ciekawe kompilacje utworów Antonína Dvořáka, Aarona Coplanda i Charlesa Ivesa, Franza Schuberta i Luciana Beria oraz Étienne'a Méhula i Ludwiga van Beethovena. Zarejestrował ponadto muzykę francuskiej kompozytorki Louise Farrenc i kompozytorów luksemburskich (Naxos), koncerty fortepianowe Henryka Melcera z BBC Scottish Symphony Orchestra (Hyperion), symfonie Beethovena z Malmö Symphony Orchestra (dB Productions) oraz *I Koncert fortepianowy* Johannes Brahmsa z BBC Scottish Symphony Orchestra (BBC Music).

Urodzony w Dreźnie, Christoph König śpiewał w słynnym Dresdner Kreuzchor. Studiował dyrygenturę, grę na fortepianie i śpiew w drezdeńskiej Hochschule für Musik. Naukę kontynuował na kursach mistrzowskich u Sergiu Celibidachego i sir Colina Davisa. Współpracę z tym ostatnim rozwijał następnie jako asystent w Sächsische Staatskapelle Dresden w Semperoper.

Renowned for the clarity, elegance and precision of his interpretations, Christoph König is acclaimed and in demand internationally as one of the leading conductors of his generation. Chief Conductor of the Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española (RTVE) in Madrid since the 2023/2024 season, he is music and artistic director of the Solistes Européens Luxembourg since 2010. With the start of 2024/2025 season, he assumes the position of Principal Guest Conductor of the Warsaw Philharmonic for three consecutive seasons.

Past and future highlights include appearances with the City of Birmingham Symphony Orchestra, Staatskapelle Dresden, Orchestre de Paris, Netherlands

Philharmonic Orchestra, Wiener Concert-Verein, Bournemouth Symphony Orchestra, Danish National Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, BBC National Orchestra of Wales, Mozarteumorchester Salzburg, Beethoven Orchester Bonn, Dresdner Philharmonie, Stuttgarter Philharmoniker, New Zealand Symphony Orchestra and BBC Scottish Symphony Orchestra. In North America, he has performed with orchestras such as the Los Angeles Philharmonic, Pittsburgh Symphony Orchestra, Indianapolis Symphony Orchestra, New Jersey Symphony, Houston Symphony, Oregon Symphony, Rochester Philharmonic Orchestra and Toronto Symphony. Equally at home in the opera repertoire, he has conducted several productions at major opera houses such as Zürich Opera, Deutsche Oper Berlin, Theater Bonn, Opera Semperoper Dresden, Staatsoper Stuttgart and Teatro Real in Madrid.

In the years 2009–2014, Christoph König was Principal Conductor of the Orquestra Sinfónica do Porto Casa da Música, with which he toured extensively in Europe and Brazil. From 2003 to 2006, he served as Principal Conductor of Malmö Symphony Orchestra, as well as Principal Guest Conductor of the Orquesta Filarmónica de Gran Canaria.

His recording of the complete Beethoven symphonies with Solistes Européens Luxembourg (2020) is the highlight of his collaboration with the British label Rubicon. Also, on the same label he released interestingly juxtaposed repertoire by Antonín Dvořák, Aaron Copland and Charles Ives, Franz Schubert and Luciano Berio, as well as Étienne Méhul and Ludwig van Beethoven. His projects with Naxos have included music by the French composer Louise Farrenc and living composers from Luxembourg. In addition, his discography includes Henryk Melcer's piano concertos with the BBC Scottish Symphony (on Hyperion), Beethoven's symphonies with Malmö Symphony Orchestra (on dB Productions) and Brahms' Piano Concerto No. 1 with BBC Scottish Symphony Orchestra (BBC Music).

Christoph König was born in Dresden, where he sang in the famous Kreuzchoir. He studied conducting, piano and singing at the Hochschule für Musik Dresden and furthered his studies in masterclasses with Sergiu Celibidache and Sir Colin Davis, whose assistant he later became at the Semperoper in Dresden.

Lucas i Arthur Jussen

fortepian / piano

Lucas i Arthur Jussen są jednym z najbardziej rozchwytywanych duetów fortepianowych naszych czasów. Bracia Jussen (urodzeni w 1993 i 1996 roku) są wybitnymi ambasadorami muzyki klasycznej w Holandii i poza jej granicami. Dzięki swej energicznej, niemal symbiotycznej grze, doskonałemu brzmieniu i porywającym interpretacjom, są doceniani zarówno przez dziennikarzy, jak i publiczność.

Bracia Jussen występowali z orkiestrami na całym świecie, w tym z Boston Symphony Orchestra, The Philadelphia Orchestra, Royal Concertgebouw Orchestra, Budapest Festival Orchestra, NDR Elbphilharmonie Orchester i Academy of St. Martin in the Fields. Współpracują z uznanymi dyrygentami, takimi jak Christoph Eschenbach, Iván Fischer, sir Neville Marriner, Andris Nelsons, Yannick Nézet-Séguin, Jukka-Pekka Saraste i Jaap van Zweden.

W sezonie 2024/2025 bracia Jussen będą artystami rezydującymi w Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, udadzą się też w europejską trasę koncertową z Gewandhausorchester. Oprócz debiutów z Chicago Symphony Orchestra,

Baltimore Symphony Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Gothenburg Symphony Orchestra, Lahti Symphony Orchestra, Israel Philharmonic Orchestra i Orkiestrą Symfoniczną Czeskiego Radia, bracia Jussen powrócą jako soliści do takich zespołów, jak Konzerthausorchester Berlin, Bamberger Symphoniker, Dresdner Philharmonie, Bergen Philharmonic Orchestra, Antwerp Symphony Orchestra i Orkiestra Filharmonii Narodowej. Artyści zaprezentują się także w recitalach, m.in. w Paryżu, Amsterdamie, Hadze, Londynie, Rzymie, Neapolu, Zurychu, Mannheimie, Stuttgartarcie i Poczdamie.

Od 2010 roku bracia Jussen są związani wyłącznym kontraktem nagraniowym z wytwórnią Deutsche Grammophon. W 2015 roku ukazało się ich nagranie koncertów fortepianowych Wolfganga Amadeusa Mozarta z Academy of St. Martin in the Fields. Artyści nagrali również podwójny koncert fortepianowy Francisa Poulenca i *Karnawał zwierząt* Camille'a Saint-Saënsa z Royal Concertgebouw Orchestra i Stéphane'em Denève'em, a w 2019 roku ukazało się nagranie koncertów i chorałów Johanna Sebastiana Bacha z towarzyszeniem Amsterdam Sinfonietta. „The Russian Album” (2021) to zapis interpretacji utworów na dwa fortepiany Siergieja Rachmaninowa, Igora Strawieńskiego i Antona Areńskiego. Najnowszym ogniwem w dyskografii artystów jest płyta „Dutch Masters” (2022), poświęcona utworom holenderskich kompozytorów, we współpracy m.in. z Netherlands Radio Philharmonic Orchestra.

Lucas and Arthur Jussen are among the most sought-after piano duos of our time. Given their illustrious international careers, it is fair to say the Jussen brothers (born 1993 and 1996) are the Netherlands' pre-eminent ambassadors for classical music. With their energetic, almost symbiotic playing, their great refinement of sound, and gripping interpretations, they are praised vigorously by press and audiences alike.

The Jussen brothers have performed with orchestras internationally, including the Boston Symphony Orchestra, The Philadelphia Orchestra, Royal Concertgebouw Orchestra, Budapest Festival Orchestra, NDR Elbphilharmonie Orchester, and the Academy of St Martin in the Fields. They collaborate with the renowned conductors such as Christoph Eschenbach, Iván Fischer, Sir Neville Marriner, Andris Nelsons, Yannick Nézet-Séguin, Jukka-Pekka Saraste und Jaap van Zweden.

In the 2024/2025 season, the Jussen brothers will be Artists in Residence at the Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo. Other highlights of the season include a European tour with the Gewandhausorchester. In addition to their debuts with the Chicago Symphony Orchestra, Baltimore Symphony Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Gothenburg Symphony Orchestra, Lahti Symphony Orchestra, Prague Radio Symphony Orchestra, and Israel Philharmonic Orchestra, reinventions will take the Jussens back to perform with the Konzerthausorchester Berlin, Bamberger Symphoniker, Dresdner Philharmonie, Bergen Philharmonic Orchestra, Antwerp Symphony Orchestra and Warsaw Philharmonic Orchestra. In recital, they can be heard in Paris, Amsterdam, the Hague, London, Rome, Naples, Zürich, Mannheim, Stuttgart and Potsdam, among others.

Recording exclusively with Deutsche Grammophon since 2010, in 2015 their recording of Mozart's piano concertos K. 365 and K. 242 together with the Academy of St Martin in the Fields and Sir Neville Marriner was released. The Jussen brothers also recorded Francis Poulenc's Concerto for Two Pianos and Orchestra and Camille Saint-Saëns' *The Carnival of the Animals* with the Royal Concertgebouw Orchestra and Stéphane Deneve, and in 2019 they released a recording of concertos and chorales by Johann Sebastian Bach with the Amsterdam Sinfonietta. On *The Russian Album* (2021) they interpret works for two pianos by Sergei Rachmaninov, Igor Stravinsky, and Anton Arensky. The latest addition to their discography is *Dutch Masters* (April 2022) which is devoted to works by Dutch composers, in collaboration with the Netherlands Radio Philharmonic Orchestra, among others.

Orkiestra Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Orchestra

fot. / photo: Grzesiek Mart

Krzysztof Urbański
Dyrektor Artystyczny /
Music and Artistic Director

Jacek Brzoznowski
Dyrygent asystent /
Assistant Conductor

I Skrzypce / First Violins

Maria Machowska
koncertmistrz / leader
Krzysztof Bąkowski
koncertmistrz / leader
Stanisław Podemski
zastępca koncertmistrza /
deputy leader
Justyna Bogusiewicz
Kornelia Grądzka
Julia Iwanciw-Gąsior
Marzena Jabłońska
Joanna Jakobs
Marian Kowalski
Aleksandra Kupczyk
Agnieszka Lewandowska
Jan Lewtak
Mateusz Marczyk
Marcin Mazurek
Grzegorz Osiński
Krzysztof Ploch
Marek Powideł
Michał Szałach
Krystyna Wilczyńska

II Skrzypce / Second Violins

Piotr Tadzik
solista / soloist
Bogdan Śnieżawski
Dariusz Dęga
Katarzyna Dul
Grzegorz Groblewski
Kristine Harutyunyan
Izabela Hodor
Ada Kozyra-Dobrowolska
Bożena Michalska
Zuzanna Panas
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Magdalena Smoczyńska
Anna Stokowska
Krzysztof Trzcionkowski
Natalia Tuszyńska
Dominika Wojcieszuk

Altówki / Violas

Marzena Hodyr
solistka / soloist
Marek Iwański
solista / soloist
Wiesława Duszak
Agnieszka Duż-Dymus
Katarzyna Henrych
Radosław Jarocki
Tomasz Karwan
Damian Kułakowski
Jakub Kowalik
Agnieszka Podtucka
Julianna Przybył
Paulina Różańska-Czopka
Krzysztof Szczepański

Wiolonczele / Cellos

Karolina
Jaroszevska-Rajewska
solistka / soloist
Aleksandra Ohar-Sprawka
solistka / soloist
Robert Putowski
solista / soloist
Agata Dobrzańska
Dominik Drewniak
Kazimierz Gruszczyński
Piotr Sapilak
Wojciech Skóra
Mateusz Szmyt
Mariusz Tondera
Angelica Wais
Jerzy Wołochowicz

Kontrabasy / Double Basses

Janusz Długokęcki
solista / soloist
Karol Kowal
solista / soloist
Maciej Dobrzański
Jakub Kaczmarczyk
Michał Kotowski
Jakub Langiewicz
Marcin Rybiński
Marcin Wiliński

Flety / Flutes

Krzysztof Malicki
solista / soloist
Małgorzata Cegielska
solistka / soloist
Joanna Gatniejewska
(piccolo*)
Seweryn Zapłatyński
(piccolo*)

Flet piccolo / Piccolo

Tomasz Bielski

Oboje / Oboes

Aleksandra Rojek
solistka / soloist
Piotr Lis
solista / soloist
Łukasz Dzikowski

Rożek angielski / Cor anglais

Joanna Lenart
solistka / soloist

Klarnety / Clarinets

Adrian Janda
solista / soloist
Grzegorz Wołczański
solista / soloist
Dariusz Elbe
(klarnet Es / clarinet in Eb*)
Krystyna Sakowska
(klarnet basowy /
bass clarinet*)

Fagoty / Bassoons

Andrzej Budejko
solista / soloist
Leszek Wachnik
solista / soloist
Mariusz Oczachowski
(kontrafagot /
contrabassoon*)

Waltornie / Horns

Gabriel Czopka
solista / soloist
Grzegorz Sabeł
solista / soloist
Daniel Otero Carneiro
solista / soloist
Michał Kanawka
Aleksander Szebeszczyk
Robert Duda
Maciej Kostrzewa

Trąbki / Trumpets

Krzysztof Bednarczyk
solista / soloist
Kazimierz Adamski
solista / soloist
Bogumił Soroka
solista / soloist
Dorota Cholewa
Mariusz Niepiekło

Puzony / Trombones

Andrzej Sienkiewicz
solista / soloist
(puzon altowy /
alto trombone*)
Paweł Cieślak
solista / soloist
Krzysztof Wojtyniak

Puzon basowy / Bass Trombone

Krzysztof Kott
solista / soloist

Tuba / Tuba

Arkadiusz Więdlak
solista / soloist

Kotły / Timpani

Piotr Domański
solista / soloist
Daniel Kamiński
solista / soloist

Perkusja / Percussion

Tomasz Bielak
Wawrzyniec Dramowicz
Paweł Pruszkowski
inspektor orkiestry /
orchestra personnel manager

Harfa / Harp

Klara Wośkowiak
solistka / soloist

Fortepian / Piano

Grzegorz Gorczyca
solista / soloist

Bibliotekarze Orkiestry / Librarians

Sławomir Bychawski
Michał Sołtysik
Kamil Watkowski

Stroiciele / Tuners

Szymon Jasnowski
kierownik sekcji /
head of the tuning team
Jarosław Bednarski
Krzysztof Dymek

Obsługa techniczna estrady / Stagehands

Rafał Łzykiewicz
Michał Drewnik
Krzysztof Mączka
Sebastian Michałek
Tomasz Śpiewak
Zbigniew Wierzbicki

* instrument dodatkowy / additional instrument

O czym gramy?

Cykl wprowadzeń
do koncertów

Serdecznie zapraszamy melomanów przed piątkowymi koncertami symfonicznymi o godz. 18:30 na wprowadzenia omawiające dzieła wykonywane danego wieczoru.

Spotkania przygotowują wybitni polscy muzykolodzy oraz popularni dziennikarze i krytycy muzyczni, którzy w przystępny dla każdego sposób opowiadają o utworach wykonywanych podczas wieczornego koncertu. Swoją wypowiedź ilustrują wybranymi przez siebie fragmentami nagrań i prezentacjami na ekranie. Dzięki temu uczestnicy spotkań mogą w czasie koncertu słuchać dzieł muzycznych z większą wiedzą i świadomością ich przebiegu. Na wybrane wprowadzenia zapraszani są goście specjaliści – wykonawcy lub kompozytorzy.

Wprowadzenia odbywają się w Sali Kameralnej (wejście od ul. Sienkiewicza) i są otwarte dla posiadaczy biletów i abonamentów na dany koncert (lub jego sobotnie powtórzenie) oraz dla członków Klubu Przyjaciół Filharmonii.

What Are We Playing About?

Pre-Concert Talks

We encourage all music lovers to attend our special lectures at 6.30 p.m. before each Friday symphony concert, in which they will be able to learn more about the works that are to be performed on that particular evening.

These meetings are organised by outstanding Polish musicologists, popular journalists and music critics, who provide fascinating details about, and insights into, the works planned for the upcoming concerts. They illustrate their lectures with selected fragments of recordings. This provides audiences with more knowledge and awareness of the process behind the music they will later hear during the performances themselves. Invited to selected introductions are special guests – performers or composers.

The lectures are held in the Chamber Music Hall (entrance from ul. Sienkiewicza) and are free for holders of tickets and subscriptions for those particular concerts covered by the lectures (or tickets to their Saturday reprise), as well as for members of the Friends of the Warsaw Philharmonic Club. Please note that the lectures are delivered in Polish.

25.10.2024

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Gość specjalny / Special guest

Christoph König

Wprowadzenie do koncertu /

Pre-Concert Talk

Marcin Majchrowski

Muzykolog i dziennikarz muzyczny związany z Programem 2 Polskiego Radia oraz Polskim Radiem Chopin. Prezenter autorskich audycji w paśmie przedpołudniowym (*Kanon Dwójki*) oraz komentator transmisji koncertów (*Filharmonia Dwójki*) i spektakli operowych (*Wieczór operowy*, *Opera pod gwiazdami*). Twórca audycji monograficznych poświęconych muzyce klasycyzmu, romantyzmu i XX wieku. W Roku Moniuszkowskim (2019) zaprezentował komplet pieśni Stanisława Moniuszki opublikowanych w *Śpiewnikach domowych* (codzienna Antologia prezentowana była na antenie „Dwójki”). W Polskim Radiu Chopin prowadził m.in. autorski cykl poświęcony historii romantycznego koncertu fortepianowego i cykl poświęcony wykonawstwu dzieł Fryderyka Chopina pt. *Interpretacja niejedno ma imię*. Autor tekstów publicystycznych, recenzji i wywiadów publikowanych w prasie. Laureat „Złotego Mikrofonu” 2010 – prestiżowej nagrody Polskiego Radia.

Musicologist and music journalist associated with Polish Radio Channel 2 and Polish Radio Chopin. He has his own original midday show (“Kanon Dwójki”) and is a commentator during broadcasts of concerts (“Filharmonia Dwójki”) and opera performances (“Wieczór operowy” and “Opera pod gwiazdami”). Creator and presenter of monographic programmes on Classical, Romantic and 20th-century music. In the Year of Moniuszko (2019), he presented Stanisław Moniuszko’s complete songs published as *Śpiewniki domowe* (the anthology was presented every day on Polish Radio Channel 2). On Polish Radio Chopin, he presents, inter alia, an original show on the history of the Romantic piano concerto and a programme on the performance of Fryderyk Chopin’s oeuvre called “Interpretacja niejedno ma imię”. He writes columns, reviews and interviews published in the press. Marcin Majchrowski is the winner of a Golden Microphone 2010, which is a prestigious award of Polish Radio.

8.11.2024

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Wprowadzenie do koncertu /

Pre-Concert Talk

Róża Świątczyńska – dziennikarka muzyczna, Program 2 Polskiego Radia /
music journalist, Polish Radio 2

Kalendarz koncertowy Concert Calendar

27.10

niedziela / Sala Kameralna
Sunday / Chamber Music Hall

11:00 / 11 a.m.

dzieci młodsze (3–6 lat) /
younger children (aged 3 to 6)
abonament / subscription Pm2

14:00 / 2 p.m.

dzieci starsze (7–12 lat) /
older children (aged 7 to 12)
abonament / subscription Ps2

**Poranek i Popołudnie
dla Małych Melomanów /
Morning and Afternoon
for Young Music Lovers**

**Miasto Herkulesa /
The City of Hercules**

Jarosław Praszczątek
prowadzenie / piano, host

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa /
Warsaw Philharmonic

**Dział Wydawniczy
Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic
Publishing Department**

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Urszula Ciołkiewicz-Latek

**Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination**
Martyna Ćwiek

**Tłumacz współpracujący /
Co-operating translator**
John Comber

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price 15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Polska Grupa Energetyczna

Sponsor Roku / Sponsor of the Year

TAVEX

Partnerzy / Partners

Patroni medialni / Media Partners

